

Početna Stranica > ... > Obiteljskopравни Predmeti I Nasljeđivanje > Imovinskopravna Pitanja U Braku I Registriranom Partnerstvu > Bračnoimovinski Režimi > Luxembourg

Bračnoimovinski režimi

 Luksemburg

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Postoji li u državi članici zakonski uređen bračnoimovinski režim? Što je njime predviđeno?

U Građanskom zakoniku Luksemburga (*Code Civil*) određeno je da se, ako ne postoji bračni ugovor (*contrat de mariage*), na bračne drugove primjenjuje zakonski bračnoimovinski režim (*régime matrimonial*) (vidjeti članak 1400. i dalje [Građanskog zakonika](#)). U tom slučaju primjenjuje se režim zajedničke imovine stečene nakon sklapanja braka (*communauté des biens réduite aux acquêts*), koji se obično naziva zakonskim režimom bračne stečevine (*communauté légale*). U tim se pravilima razlikuje zajednička imovina (*biens communs*) od vlastite imovine svakog bračnog druga (*biens propres*).

Sva imovina koju su bračni drugovi posjedovali prije braka ostaje vlastita imovina. Imovina stečena za vrijeme braka načelno je dio zajedničke imovine bračnih drugova (plaće i prihodi, povlastice i prihod od vlastite imovine, imovina stečena za isplatu).

Pretpostavlja se da je zajednička imovina ona za koju bračni drugovi ne mogu dokazati vlasništvo.

Postoji nekoliko iznimaka od te pretpostavke, uključujući imovinu osobne prirode i strogo osobna prava, za koje se smatra da su dio vlastite imovine. Na primjer, odjeća, obiteljske uspomene, autorska prava ili prava industrijskog vlasništva i tražbine za naknadu štete smatraju se vlastitom imovinom (članak 1404. [Građanskog zakonika](#)). Imovina stečena za vrijeme režima zajedničke imovine nasljeđivanjem, darovanjem ili legatom također se smatra vlastitom imovinom (članak 1405. [Građanskog zakonika](#)).

2 Na koji način bračni drugovi mogu urediti svoj bračnoimovinski režim? Koji su formalni zahtjevi u tom slučaju?

Člankom 1387. [Građanskog zakonika](#) o načelu slobode bračnoimovinskih sporazuma predviđeno je da se „zakonom uređuje samo imovinski odnos između bračnih drugova ako ne postoje posebni sporazumi koje bračni drugovi mogu sklopiti ako ih smatraju primjerenima, pod uvjetom da se njima ne krše javni moral ili sljedeće odredbe”.

Bračni drugovi mogu odstupiti od zakonskog bračnoimovinskog režima tako da sastave bračni ugovor. Taj ugovor sastavlja se u slobodnom obliku ili odabirom unaprijed određenog obrasca iz [Građanskog zakonika](#).

Sklapanjem bračnog ugovora bračni drugovi mogu uspostaviti cjelokupnu zajednicu imovine (*communauté universelle*). U okviru tog režima bračni drugovi nemaju vlastitu imovinu osim imovine koja po samoj svojoj prirodi pripada jednom od bračnih drugova (osobna odjeća, obiteljske uspomene itd.). Sva je ostala imovina zajednička (pokretnine, nepokretna imovina, imovina stečena za vrijeme braka i prisutna na dan sklapanja braka). Slično tome, zajednički su i svi dugovi bračnih drugova i oba su bračna druga za njih solidarno odgovorna.

[Građanskim zakonikom](#) predviđena je i druga vrsta bračnoimovinskog režima: podjela imovine (*séparation de biens*). Taj se režim temelji na načelu da bračni drugovi nemaju zajedničku imovinu i sva imovina pripada nekom od bračnih drugova. Svaki bračni drug stoga zadržava isključivo pravo za upravljanje, uživanje i slobodno raspolaganje svojom osobnom imovinom. Slično tome, svaki bračni drug isključivo je odgovoran za svoje dugove (koji nastanu prije ili za vrijeme braka). Primjenjuje se iznimka za dugove bilo kojeg bračnog druga koji nastanu zbog održavanja kućanstva ili odgoja djece. Za te su dugove uvijek odgovorna oba bračna druga.

Kad je riječ o postupovnim zahtjevima, bračnoimovinski sporazumi sastavljaju se u obliku javnobilježničkog akta (*acte devant notaire*).

Bračni ugovor, ili izmjena postojećeg ugovora, stoga se uvijek mora sastaviti u obliku javnobilježničkog akta u nazočnosti i uz suglasnost svih stranaka tog ugovora (članak 1394. [Građanskog zakonika](#)). Javni bilježnik sastavlja bračni ugovor, dogovara njegovo potpisivanje od strane bračnih drugova ili budućih bračnih drugova te je odgovoran za njegovo slanje u ured javnog tužitelja radi upisa u matičnu knjigu. Ta je formalnost nužna kako bi bračni ugovor postao obvezujući za treće strane (npr. za vjerovnike bračnog druga).

3 Postoje li ograničenja slobode uređenja bračnoimovinskog režima?

Da, moraju se poštovati određena načela. Bračnim ugovorom ne smije se kršiti javni moral (članak 1387. [Građanskog zakonika](#)), odstupati od pravila o roditeljskoj skrbi, pravnom zastupanju i skrbništvu (članak 1388. [Građanskog zakonika](#)) ili mijenjati zakonski redoslijed nasljeđivanja (članak 1389. [Građanskog zakonika](#)).

Primarni režim (članci od 212. do 226. [Građanskog zakonika](#)) mora se u potpunosti poštovati, osim ako je njime predviđena primjena bračnoimovinskih sporazuma. Odredbe bračnog ugovora ne smiju biti u suprotnosti s pravima i obvezama bračnih drugova.

Među ostalim obvezama, bračni drugovi imaju uzajamnu dužnost biti vjerni i međusobno si pomagati. Ne mogu raspolagati pravima kojima se osigurava obiteljski dom ni opremom tog doma. Isto tako, pretpostavlja se solidarna odgovornost (*solidarité*) za dugove kućanstva.

4 Koji su pravni učinci razvoda, rastave ili poništaja braka na bračnu stečevinu?

(a) Razvod (*divorce*) podrazumijeva razvrgnuće braka i uključuje likvidaciju (*liquidation*) i podjelu (*partage*) bračnoimovinskog režima. Bračni ugovor više nije na snazi i imovinski odnosi stanaka uređeni su općim pravom o obveznim odnosima i suvlasništvu.

Sud koji odlučuje o razvodu može odobriti uzdržavanje (*pension alimentaire*) bilo kojem bračnom drugu. Uzdržavanje se određuje u skladu s potrebama bračnog druga kojem se isplaćuje i sa sposobnošću drugog bračnog druga da pridonosi uzdržavanju.

Ako je bračni drug za vrijeme braka napustio ili smanjio opseg svoje profesionalne djelatnosti (npr. radi skrbi nad djecom), ima pravo, pod određenim uvjetima, na potraživanje naknade od drugog bračnog druga radi retroaktivne kupnje iz općeg sustava mirovinskog osiguranja.

Ako je na datum odobrenja razvoda braka jedno dijete ili njih više mlađe od 12 godina, bračni drug koji ima roditeljsku odgovornost (*autorité parentale*) (sam ili zajedno s drugim roditeljem) i s kojim dijete obično boravi može tražiti od suda da mu dodijeli pravo na boravak u bračnom domu. Činjenica da je dom možda u vlasništvu drugog bračnog druga ne sprečava tu dodjelu.

Razvod roditelja načelno ne mijenja uvjete pod kojima izvršavaju svoju roditeljsku odgovornost, koju zajedno i dalje imaju oba roditelja. Sud roditeljsku odgovornost dodjeljuje jednom od roditelja samo ako je to u interesu djeteta.

(b) Bračni drugovi koji se žele rastati, ali još ne žele razvod braka, mogu odabrati zakonsku rastavu (*séparation de corps*). Zakonski rastavljeni bračni drugovi više nisu dužni imati zajedničko boravište, ali zakonska rastava uvijek podrazumijeva podjelu imovine, a to pak podrazumijeva prestanak zajednice imovine. Ostale bračne dužnosti i obveze i dalje vrijede.

Iako pomirenjem bračnih drugova zakonska rastava završava, na njih se i dalje primjenjuje podjela imovine, osim ako se sklopi novi bračnoimovinski režim.

(c) Poništenje braka (*annulation du mariage*) ima učinak retroaktivnog poništenja braka. Smatra se da bračnoimovinski režim nikad nije ni postojao. Prava i dužnosti braka nestaju i za osobe o kojima je riječ smatra se da su zajedno živjele u izvanbračnoj zajednici.

5 Koje su posljedice smrti jednog od bračnih drugova na bračnoimovinski režim?

Smrt bračnog druga znači prestanak zajednice imovine. Potrebna je dvostruka likvidacija: likvidacija zakonskog ili ugovornog bračnoimovinskog režima, a zatim prava nasljeđivanja nadživjelog bračnog druga.

Osim ako je predviđeno drukčije i ako preminula osoba za sobom ostavlja djecu ili potomke te djece, nadživjeli bračni drug ima pravo naslijediti minimalan iznos na koji pravo ima zakonito dijete, koji mora iznositi barem četvrtinu ostavine, ili na uživanje imovine u kojoj su bračni drugovi zajedno živjeli i njezine opreme, pod uvjetom da je imovina bila u vlasništvu preminule osobe u cijelosti ili zajedno s nadživjelim bračnim drugom (članak 767-1 [Građanskog zakonika](#)).

Ako preminula osoba za sobom ne ostavlja ni djecu ni potomke te djece, nadživjeti bračni drug ima pravo na cjelokupno vlasništvo nad cijelom ostavinom, osim ako je drukčije određeno u oporuci (članak 767-2 [Građanskog zakonika](#)).

6 Koje je tijelo nadležno za odlučivanje u predmetu koji se odnosi na bračnoimovinski režim?

Primjenjuju se odredbe Zakona od 27. lipnja 2018. o osnivanju obiteljskog suda i reformi razvoda i roditeljske odgovornosti (*loi du 27 juin 2018 instituant le juge aux affaires familiales, portant réforme du divorce et de l'autorité parentale*), koji je stupio na snagu

1. studenoga 2018.: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/2018/06/27/a589/jo>.

Obiteljski sud razmatra zahtjeve koji se odnose na bračnoimovinske režime.

Moguća je sporazumna izvansudska podjela. Angažiranje javnog bilježnika potrebno je samo ako se imovina mora upisati u zemljišne knjige (*publicité foncière*).

Sud odlučuje samo o spornim predmetima.

7 Koji su učinci bračnoimovinskog režima na pravne odnose između bračnog druga i treće osobe?

Člankom 220. [Građanskog zakonika](#), koji se primjenjuje neovisno o bračnoimovinskom režimu, uspostavlja se pretpostavka solidarne odgovornosti između bračnih drugova i trećih strana s obzirom na dugove kućanstva, dok *svaki bračni drug može samostalno sklopiti ugovore za održavanje kućanstva ili obrazovanje djece; za sve dugove koji tako nastanu za jednog bračnog druga solidarno je odgovoran i drugi bračni drug.*

Međutim, solidarna odgovornost ne primjenjuje se na izdatke koji su očito pretjerani s obzirom na životni stil kućanstva, korisnost ili beskorisnost transakcije ili dobru ili lošu vjeru ugovorne treće strane.

Ne primjenjuje se ni na obveze koje proizlaze iz obročne kupnje, osim ako su obavljene uz suglasnost oba bračna druga.

Još jedan učinak bračnoimovinskog režima na pravni odnos između bračnog druga i treće strane odnosi se na promjenu tog režima, koja se s obzirom na treće strane počinje primjenjivati tri mjeseca nakon upisa u matičnu knjigu. Međutim, i bez tog upisa promjena je ipak obvezujuća za treće strane ako bračni drugovi, u ugovorima koje su s njima sklopili, izjave da su izmijenili svoj bračnoimovinski režim.

U odnosu na treće strane odluka o razvodu počinje se primjenjivati tek od datuma upisa u vjenčani list ili prijepisa u matičnu knjigu. Ako je jedan od bračnih drugova trgovac, svaki bračni ugovor i instrument kojim se mijenja bračnoimovinski režim mora se dostaviti u Trgovački registar u roku od mjesec dana.

8 Kratak opis postupka podjele bračne stečevine u državi članici, uključujući raspodjelu, distribuciju i likvidaciju

Bračni ugovor nema daljnje učinke nakon njegova razvrgnuća.

Likvidacija imovine u zajedničkom vlasništvu temelji se na raznim izračunima koji određuju udio zajedničke imovine koju treba podijeliti te imovinu i odgovornosti svakog bračnog druga.

Bračni drugovi ponovno preuzimaju vlasništvo nad vlastitom imovinom. Zatim se sastavlja izjava o naknadi (*compte des récompenses*), u kojoj se navodi i naknada koju svaki bračni drug treba primiti iz zajednice imovine i naknada koju svaki bračni dug duguje zajednici imovine.

Zatim se provodi podjela, u načelu na ravnopravnoj osnovi, osim ako je dogovoreno drukčije.

Bračnoimovinski režim može se likvidirati sporazumno. Podjela imovine koja podliježe upisu u zemljišne knjige obavlja se javnobilježničkim aktom.

Ako se bračni drugovi ne slažu oko likvidacije i podjele bračnoimovinskog režima, javni bilježnik, kojeg je obiteljski sud prethodno imenovao u tu svrhu, sastavlja izvješće o poteškoćama i izjavama bračnih drugova. Sud, koji odlučuje u sastavu, odlučuje o preostalim sporovima između bračnih drugova i upućuje ih bilježniku kako bi izradio konačni plan raspodjele (*l'état liquidatif*).

9 Koji je postupak registracije nepokretne imovine i koji su dokumenti ili informacije potrebni?

Svaka podjela koja utječe na instrument podložan upisu u zemljišne knjige obavlja se javnobilježničkim aktom.

U svakom slučaju, svi pravni poslovi među živima (*actes entre vifs*), besplatno ili uz naknadu, kojima se prenose stvarna prava nad nekretninama (*droits réels immobiliers*), osim prava prvenstva (*privilèges*) ili hipoteka (*hypothèques*), moraju se upisati u uredu za registar hipoteka (*bureau de la conservation des hypothèques*) koji se nalazi u jurisdikciji kojoj imovina pripada.

Primjenjuje se odredbe izmijenjenog Zakona od 25. rujna 1905. o upisu stvarnih prava nad nekretninama (*loi modifiée du 25 septembre 1905 sur la transcription des droits réels immobiliers*): <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1905/09/25/n1/jo>.

■ Posljednji put ažurirano: 03/09/2025

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.